

[Helen Beim]

der er sat i sving i forbindelse med problemerne om energiforsyningen i Østeuropa.

Vi er i Socialdemokratiet meget tilfredse med regeringens mange initiativer, og vi kan også se, at problemets omfang er af en sådan størrelse, at det er internationale løsninger, der skal til. At løse Litauens energiproblemer, specielt angående a-kraft-værket i Ignalina, er ikke en opgave, som Danmark magter at løse alene, og derfor vil jeg supplere energiministerens indlæg med et ganske kort referat af, hvad der foregår i Nordisk Råd.

De socialdemokratiske medlemmer af Nordisk Råd har her i foråret fremsat et forslag, som går ud på, at der skal afsættes i alt 600 mio. kr. til Ignalina og til a-kraft-værket ved Skt. Petersborg for at afhjælpe sikkerhedsproblemerne i de i alt 6 blokke, der her er tale om. Det viser med al ønskelig tydelighed, hvilken enorm og komplekse problemstilling det er at vejlede, rådgive og udforme industripolitikken omkring energiforsyningen i Østlandene.

Det er helt klart, at vi må vende os til vore nordiske naboer, fordi vi som gode naboer må stå sammen om dels at vejlede, dels at foretage industrieksport; og det er også klart, at det er til os i de nordiske lande, de baltiske lande henvender sig. Det har nok noget at gøre med størrelsen af de baltiske lande; de føler sig i godt selskab med de nordiske lande, fordi landene indbyrdes er af ungefær samme størrelse.

På Socialdemokratiets vegne er det også vigtigt for mig at få slået fast, at fremtidens energiforsyning på lang sigt naturligvis skal ske uden a-kraft; derom er der ingen tvivl. Men at forestille sig, at man inden for en meget kort årrække kan omstille a-kraft-værkerne i det tidligere Sovjetunionen, er for naivt, og derfor støtter Socialdemokratiet de forslag, der er fremsat fra regeringens side. Vi opfordrer regeringen til at forcere indsatsen, for vi er ivrige efter, at problemerne bliver løst så hurtigt som muligt.

Så vil jeg til allersidst komme ind på en detalje, der er nævnt i selve SF's beslutningsforslag. Man skriver, at vi skal opfordre til, at man laver projekter inden for energibesparelser- og varmebesparelsesområdet, og her vil jeg blot helt stilfærdigt sige, at det måske er lidt vanskeligt at få litauere til at forstå fornuften i varmebesparelser. Jeg er i den situation, at min hjemkommune har en venskabskommune, som ikke ligger så forfærdelig langt fra Ig-

nalnaværket; her har man i denne vinter haft i gennemsnit 12 graders varme i stuerne, og når vi har besøg derovre fra og er på gæstevist, er et af de store problemer, som de altid snakker med os om, hvordan man får en boligkvalitet og dermed en livskvalitet, som bare ligger nogenlunde på linie med vores egen.

Men afslutningsvis: Vi afviser forslaget, men siger tak, fordi vi på denne vis kan få lejlighed til at anskueliggøre og at fremlægge regeringens samlede indsats på området.

Per Tærnbøl (KF):

Når man har hørt energiministerens tale, som egentlig var ganske udmærket, og senere hører den socialdemokratiske ordførers tale, kan man godt blive bare en lille smule forundret. Det kan da godt være, at man som energipolitisk ordfører har sovet i timen – det sker en gang imellem, det skal jeg erkende, for vi har nogle lange dage herinde – men det er, som om vi diskuterer kejserens nye klæder eller noget i den retning.

Fru Helen Beim snakkede om en hel masse ting, som regeringen og dermed Socialdemokratiet havde gjort netop med hensyn til atomkraftværkerne i Østlandene, og om en hel masse andre tiltag. Jeg kunne godt tænke mig at spørge regeringen og vel egentlig nærmest den socialdemokratiske ordfører: Hvad har man egentlig gjort, hvilke initiativer har man taget? Vi er jo i den situation, at vi har EF-formandskabet; hvis jeg ikke husker meget fejl, udløber det i løbet af et par ugers tid, og mig bekendt er der ikke ret mange tiltag på lige netop det område, som både ministeren og den socialdemokratiske ordfører talte om.

Man snakker om Norden. Hvad er Norden? Det er dejligt, at vi kan forstå hinanden, især at man kan forstå svenskerne, når man bor dér, hvor jeg bor, men vi er så små, at vi næsten ikke kan ses på det europæiske landkort. Det, det drejer sig om her, er opgaver i en størrelsesorden af 50 eller 100 mia. kr. eller måske mere, hvis vi tager det hele med, og hvem tror, at Norden med sine 20 mio. mennesker kan klare det med den økonomi, som vi har? Det havde været en opgave for den danske regering med vores nye udmærkede minister og Socialdemokratiet i spidsen at tage nogle initiativer inden for dette område.